

[Finansministeren.]

foreslaaet, at der ved den forestaaende Ligning skal regnes med de gamle Bygningsværdier, altsaa for Ejendomsskyldens Vedkommende Værdierne for 1936, medens man derimod for Grundskyldens Vedkommende skal regne med de nye Værdier, er ogsaa det af en ret vidtrækkende principiel Karakter, idet det medfører Forskydning i Beskatningen mellem de forskellige Ejendomsgrupper indbyrdes. Det medfører naturligvis en Forskydning i Beskatningen fra de Ejendomme, der har forholdsvis megen Bygningsværdi, over mod dem, der har forholdsvis megen Jordværdi. Om en saadan Forskydning er rigtig eller ej, ja, det kan man diskutere, men ogsaa det hører vel til de principielle Spørgsmaal, som Skattekommissionen burde drøfte.

Jeg og Ministeriet har derfor overvejet, om man ikke kunde komme ind paa en mere simpel Fremgangsmaade, hvis man vilde gribe ind for at forhindre eventuelle uønskede Virkninger af den nye Ejendomsskyldvurdering, f. Eks. for mindre Ejendomsbeddere o. lign. Det var vel tænkeligt, at man forhøjede de skattefrie Fradrag, men ogsaa det er naturligvis noget, der kræver en vis Overvejelse. Det simpleste var formentlig, at man bevarede den gamle Værdi for baade Grund og Bygninger endnu ved den forestaaende Skatteligning; saa vilde der ikke være foregribet noget. Man skulde dog naturligvis bruge de nye Værdier ved Formueansættelsen som Grundlag for Formuebeskatningen og dermed ogsaa for den Eengangsbeskatning, der er tænkt paa, men man kunde saa ved den nu forestaaende Ligning benytte de bestaaende, de gamle Værdier som Grundlag for selve Ejendomsbeskatningen; saa vilde der ingen Forskydning være sket de forskellige Grupper imellem.

Men dette gaar jeg ud fra, at man kan drøfte i det Udvalg, der formentlig bliver nedsat, og jeg kan paa Ministeriets Vegne tilsige en velvillig og saglig Forhandling om disse foreliggende Spørgsmaal.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Bertel Dahlgaard): Jeg takker den højtærede Finansminister for den relativt venlige Modtagelse af dette Lovforslag og for Tilsagnet om at ville i det kommende Udvalg forhandle paa Grundlag af dette Forslag.

Jeg skal til den højtærede Finansministers Bemærkninger sige, at jeg anerkender selvfølgelig, at den Del af Lovforslagets Indhold, der gaar ud paa at fritage alt

Nybyggeri for Skat i al Fremtid, er en principiel Bestemmelse, som man selvfølgelig ogsaa med nogen Ret kan sige først og fremmest hører under Skattekommissionens Omraade. Naar mit Parti til Trods derfor alligevel har taget denne Bestemmelse med her, saa staar det i Forbindelse med, hvad den højtærede Finansminister meget vel ved, at selve dette Spørgsmaal efterhaanden har fundet en saadan, man kan vel godt sige baade politisk og saglig Afklaring, at det meget vanskeligt kan tænkes, at man i Skattekommissionen og under kommende politiske Afgørelser ikke skulde følge denne Linie. Jeg minder saaledes om, at i den Betænkning, der er afgivet af det Udvalg, der har været nedsat til Overvejelse af Statens Forhold til Byggeriet — hele dette Spørgsmaal, der drøftedes her i Folketinget i Gaar —, har Repræsentanter for samtlige 5 Partier godkendt den Anskuelse, som her er kommet til Udtryk, og godkendt den i den Form, at det ikke blot er alt nyt Boligbyggeri, som fremtidig skulde være skattefrit, men tillige, at alt Erhvervsbyggeri ogsaa skulde være frit. Derfor har jeg ikke næret nogen Betænkelse ved at tage det med her. Jeg synes ærlig talt — den højtærede Finansminister kom ikke ind derpaa —, Ministeren skulde erkende, at netop det nuværende Tidspunkt er egnet som aldrig nogen Sinde før til at gaa bort fra al Beskatning af Nybyggeriet, af den simple Grund, at vi befinder os paa et Udviklingstrin, hvor vi paa den ene Side har det gamle Byggeprisniveau fra Fortiden og samtidig et andet og højere Byggeprisniveau, og hvor der er en Samfundsinteresse forbundet med at nærme disse to Byggeprisniveauer saa nær til hinanden som muligt, hvad jo en Ophevelse af Skatten paa Nybyggeri vil bidrage til. Derfor vil jeg haabe, at den højtærede Minister vil se bort fra disse Betæneligheder under de kommende Forhandlinger.

Det forekommer mig ogsaa, at den højtærede Finansminister skulde betænke, at hele det Spørgsmaal, der er rejst her, har en Side, der i meget høj Grad vender ud mod ikke mindst de større Byer, idet den Forhøjelse, som finder Sted, først og fremmest jo af Bygningsværdierne, nødvendigvis maa medføre en Forhøjelse af hele Lejeniveauet, og jeg kan ikke tænke mig andet, end at den højtærede Finansminister med megen Bekymring vilde se hen til, at vi i København og i andre Byer her i Landet skulde faa en Forhøjelse af Huslejen som Følge af den nye Vurdering.

Den højtærede Finansminister sagde